

de; der er jo ikke nogen, som er imod, at folkesundheden bliver bedre, og alle går vel et eller andet sted ind for, at der også skal være bindende mål for, hvad vi skal hen til. Regeringspartierne vil helst have bindende mål, som er identiske med de resultater, man har opnået indtil nu uden at gøre noget, for så er man nogenlunde sikker på at opnå resultater, som svarer til målene. Andre, typisk oppositionspartierne, synes, at man skal sætte nogle højere mål, formentlig med to hensigter, hvoraf den ene er at opnå resultater – det kan man ikke udelukke, når det er SF, der stiller forslaget – og den anden er vel, at hvis man ikke opnår resultater, kan man altid kritisere regeringen for, at den ikke har opnået de resultater, som den havde vedtaget. Derfor er det jo forståeligt nok, at regeringen ønsker så lidt bindende mål som muligt og så upræcise mål som muligt, men spørgsmålet er, om det er godt, hvis man ønsker at opnå resultater.

Jeg synes bare, at de partier, som ikke rigtig bryder sig om bindende mål på sundhedsområdet, skal gøre sig nogle overvejelser om, hvordan de tilrettelægger den politiske aktivitet i deres parti, når deres parti skal opnå resultater, om det ikke er sådan, at man også i de borgerlige partier har nogle mål, som man forsøger at opnå, og om de ikke virker meget disciplinerende på aktiviteten.

Jeg kan for Enhedslistens vedkommende sige, at man jo ikke altid opnår de mål, man har stillet sig om fremgang ved valg, men jeg tror alligevel, det er godt at konfrontere de resultater, man opnår, med de målsætninger, man havde.

Så synes jeg alligevel, det er spændende, at det her forslag, som SF har fremsat, har kunnet give anledning til en debat om, at vi ikke ønsker, at der skal ske noget omkring lovgivning, hvor man forbyder ting og alt muligt, for det interessante ved det her forslag er jo, at det ikke indeholder et eneste forbud. Det er også overraskende for mig, at hr. Karl Bornhøft kan fremsætte forslag, der ikke indeholder et eneste forbud, men det er jo realiteten. Realiteten er, at det her er et forslag om, at vi f.eks. skal give folk bedre muligheder for at træffe sunde valg.

Jeg vil da gerne spørge dem, der er imod det, om det skal forstås på den måde, at Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti synes, det er en rigtig dårlig idé, at vi har afgifter på spiritus og tobak, og om de vil tilbage til tilstanden, før man indførte afgift på snaps, fordi man ikke mener, at afgifter og mangel på afgifter kan bruges til at give folk bedre muligheder for at foretage

et rigtigt valg. Det mener man selvfølgelig ikke, men hvorfor bruger man så sådan nogle argumenter?

Realiteten er jo, at SF vil stille mig og andre over for det gode valg, sådan at vi, når vi skal beslutte os til, hvad vi skal indtage til vores aftenkaffe – som jo skal være koffeinfri, så man stadig væk kan sove – faktisk får et yderligere økonomisk incitament til at vælge nogle sunde løsninger. Hvad er formynderiet i det? Er det ikke snarere at frisætte valgmulighederne?

Så alt i alt synes jeg, det er besynderligt, at vi i Folketinget ikke kan vedtage, at vi skal have nogle præcise målsætninger, så vi efterfølgende kan bedømme vores indsats på, om vi har levet op til disse præcise målsætninger, og at vi ikke også kan vedtage, at vi faktisk synes, man skal bruge økonomiske incitament til at belønne de mennesker, der vælger sunde, livsforlængende løsninger på, hvordan de hygger sig i deres liv, og straffe os andre økonomisk ved at gøre det dyrere at foretage de forkerte valg. Det er fuldstændig ubegribeligt for mig. Og jeg synes ærligt talt, at det ikke hæver muligheden for at føre en seriøs sundhedspolitisk debat i Folketinget, at man så skal høre, at SF har fremsat en række forslag om formynderi og forbud, når det nu faktisk er lykkedes SF's folketingsgruppe at forhindre hr. Karl Bornhøft i at foreslå alle mulige forbud.

Kl. 11:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Vi går videre til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Karl H. Bornhøft fra SF.

Kl. 11:41

(Ordfører for forslagstillerne)

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Jeg vil godt starte med at sige, at jeg bestemt synes, der har været nogle interessante overvejelser over min egen livsstil. Jeg vil så også med det samme til gengæld sige, at det sådan set slet ikke er det, forslaget drejer sig om. Jeg har ingen ambitioner om, at alle skal leve som mig. Jeg synes faktisk, at alle skal leve, sådan som de gerne vil. Det er nemlig det, der giver livskvalitet.

Det her drejer sig altså om, hvorvidt vi vil have nogle forpligtende mål inden for det arbejde, vi skal lave om sundhed. Jeg vil godt starte med at sige, at alle, der har noget at gøre med sundhed, godt ved det. Skulder ved skulder sidder vi jo gang på gang bænket ved adskillige sundhedskonferencer rundt om i landet arrangeret af dygtige foreninger, førende eksperter på